

VALVASORJEVE NAGRADE, PRIZNANJA

IN DIPLOME ZA LETO

2012

PREDGOVOR H KNJIŽICI VALVASORJEVE NAGRADE IN PRIZNANJA ZA LETO 2012

P*Pred nami je tretja brošura o Valvasorjevih nagradah, priznanjih in njihovih dobitnikih, ki jo je začela izdajati aktualna komisija za podelitev pri Slovenskem muzejskem društvu. Tokrat predstavljamo odličja za leto 2012. Komisija, ki jo vodi doc. ddr. Verena Vidrih Perko, je skrbno opravila svojo nalogo od zbiranja nominacij do izbora z utemeljitvami in pripravo knjižice. Slednjo je letos dopolnila še z jasnimi kriteriji za vrednotenje, po katerih se je sama ravnala in ki jih daje v koristno uporabo naslednikom. Po statutu društva se komisiji namreč letos izteka štiriletni mandat, nova bo tudi zaradi te zapuščine lahko začela delati stopničko višje.*

P*Knjižica je povzetek, ki zaokroža letno delo komisije, navidez razkošno, a učinkovito sporočilo javnosti o najvišjih dosežkih v slovenskem muzealstvu, konkreten spomin in pomemben zapis v nizu dogodkov društva. Bilo je nekaj pomislekov, koliko bomo lahko v kriznem času še uresničili dobronamerno začeto delo komisije, a slednjič je prevladalo stališče, da naj se delo izteče tako, kot je bilo zastavljeno. Tri knjižice so že opazen zametek zbirke, del svečanih podelitev nagrad, sprejeli smo jih in z njimi bo vredno vztrajati tudi v bodoče.*

Slovensko muzejsko društvo izkazuje najvišjo čast za minulo delo in posamične projekte muzejskim delavcem in drugim že šestnajsto leto. Svečanost, ki jo v ta namen priredi, je njegova pomembna promocijska aktivnost, še pomembnejša pa sta motiv in priložnost za odsev in vrednotenje muzejskega dela, katerega zunanji izraz so razstave. Refleksija in samorefleksija torej, ki vodita k spoznanju, novemu učenju in višji kvaliteti strokovnega dela. Podeljevanje stanovskih odličij je zato tudi priložnost za spodbujanje muzejske kritike, ki pa bo dosegla širši namen, ko se ji bodo hoteli in znali bolj posvetiti tudi mediji.

Komisija pri Slovenskem muzejskem društvu je letos izbrala

nagrajenko za življenjsko delo, tri nagrade za izjemne dosežke preteklega leta in dve častni priznanji. Vsem nagrajencem, ki s svojimi zgodbami bogatijo tole knjižico, iskreno čestitam in jim želim, da bi jim priznanje iz lastnih vrst prijetno pogrelo srca in da bi jim bilo spodbuda še za marsikaj dobrega v življenju. Enako čestitam tudi vsem nominirancem.

Kolegom, ddr. Vereni Vidrih Perko, mag. Ingi Miklavčič-Brezigar, mag. Nadji Terčon, Zdenku Piclju, mag. Darku Knezu, Metki Simončič in mag. Tanji Roženberger pa se zahvaljujem za dobro opravljeno zahtevno in odgovorno delo ter za ves doprinos v mandatu Komisije za podelitev Valvasorjevih nagrad in priznanj.

*Verena Štekar-Vidic
Predsednica Slovenskega muzejskega društva*

NAGOVOR OB PODELITVI LETOŠNJIH VALVASORJEVIH NAGRAD

U**V****O****D***Komisiji v sestavi Metka Simončič, mag. Inga Miklavčič, mag. Nadja Terčon, mag. Tanja Roženberger, Zdenko Picelj, mag. Darko Knez in ddr. Verena Perko se mandat izteka. Prepričana sem, da so se vse dosedanje komisije trudile opraviti svoje zahtevno in neredko nehvaležno delo po najboljših močeh; z namenom, da bi sedanja komisija opravila naloge čimbolj profesionalno in z upoštevanjem teoretičnih ter etičnih načel muzealstva, smo na samem začetku mandata izoblikovali kriterije, ki so nam bili pri podeljevanju Valvasorjevih odličij v veliko pomoč. Naša vprašanja so se ob nominiranih pogosto nanašala na kontekstualnost, interdisciplinarnost, interpretativnost razstavljenega gradiva, na družbeno aktualnost izbranih tem, na stopnjo inkluzije javnosti in na družbeno angažiranost projektov. Vendar to niso bila edina merila kandidatur. Pri podeljevanju nagrade za življenjsko delo nas je vodilo prepoznavanje kandidatovega dela v okviru celostne, družbeno angažirane muzejske dejavnosti. Ni nas prepričalo zgolj raziskovalno ali celo umetniško ustvarjalno delo posameznika, četudi osebno prestižnega in že samo po sebi izjemne in nediskutabilne vrednosti. Vodila nas je želja priznati vrednost življenjskemu delu kot vsestranskemu prizadevanju, ki je začrtalo nove smeri v slovenskem muzealstvu, mu odredilo prostor v svetu in povežalo muzealce pri raziskovanju in interpretaciji kulturne dediščine v službi javnosti.*

Za podelitev najvišjega muzejskega odličja se je letos potegovalo kar 16 razstav in drugih muzejskih projektov, 4 kandidati za življenjsko nagrado in 2 za častno priznanje, vendar pa ni bilo niti ene kandidature za Valvasorjeve diplome za sponzorje. V končni izbor za Valvasorjeve nagrade je prišlo 8 enakovrednih in presežnih nominacij. Odločitev ni bila lahka in osebno bi se morda odločila tudi nekoliko drugače.

Ne morem mimo vtisa, da v slovenskem muzealstvu še vedno najvišje meri znanstveni elitizem. V skladu s tendenco zahodne kulture simulakre in blišča smo še vedno bolj zazrti v obliko kot vsebino, da prednjači predmet in ne njegova interpretacija, da pozabljamo na družbeni pomen razstavnega sporočila. Težje nas prepričajo projekti, ki zares odgovorijo na potrebe svojega okolja, ga povezujejo in kulturno, včasih pa tudi ekonomsko oživljajo. Tu mislim posebej na tiste projekte, ki niti ne kandidirajo za Valvasorjevo nagrado, pa so z aktivnim vključevanjem marginaliziranih skupin ali kako drugače angažiranim družbenim delovanjem vidno spremenili življenje neke skupnosti.

Morali bomo sprejeti, da sodobne muzeje determinira odnos do javnosti in odprtost za potrebe okolja. Inkluzivnost, ki pomeni mnogo več kot le vključevanje laične javnosti in prinaša spreminjanje družbe v smeri demokratizacije in jo odpira za vzgojo v osebno odgovornost. Zato je komisija ob podelitvi obžalovala, da nima možnosti podeliti priznanja vsaj enemu od muzejskih projektov po svoji lastni presoji in ne glede na kandidaturo. V Sloveniji se je tudi lansko leto zgodilo nekaj imenitnih, družbeno angažiranih in do lokalnih skupnosti zelo empatičnih projektov. Naj omenim samo nekatere, npr. razstava o brezdomcih, romski festival ali pa izjemni in v mnogih ozirih presežni muzej vesoljske tehnologije v Vitanju.

To dejstvo pa odpira pomembno dilemo: naj komisija podeli odličje zares najboljšim ali zgolj najboljšim med kandidiranimi?

S tem pa smo pri najpomembnejšem in v kriznih časih zelo aktualnemu vprašanju, ki se zastavlja ne le muzejski stroki, temveč tudi vsej slovenski družbi: čemu muzeji. Bojim se, da vas moje mnenje, kot ste spoštovani predstavniki oblasti in tudi kolegi muzealci pri meni že navajeni, ne bo navdušilo. Muzeji ne morejo v sedanji družbi prevzemati odgovorne, družbeno aktivne vloge brez profesionalizma. Slednje je poziv k odločnemu preraščanju akademskosti muzejskih strok v prid obvladovanja temeljnega muzeološkega znanja. Profit muzejskega delovanja je sicer lahko merljiv z marketinškim uspehom, ni pa njegov cilj. Muzejsko delo se danes usmerja v osveščanje javnosti, v smeri boljše družbe in prepoznavanja odgovornejše poti v prihodnost. Finančni uspeh, navkljub drugačnemu prepričevanju vodstvenih in upravnih služb, je pri tem lahko zgolj stranski učinek.

Prevzemanje odgovornih družbenih nalog vodi v vsesplošno profesionalizacijo muzejskih služb, kar pa je lahko zgolj sad permanentnega in vseživljenskega izobraževanja muzealcev. Izobraževanje je neločljiv del muzejske etike, je družbena obveza in ne prostovoljna izbira. Je način angažiranega odzivanja muzealcev na družbene potrebe in ne nekaj, kar bi ta ali ona politična struja svetovala ali odsvetovala. Je osnovna pravica muzejskih delavcev.

Zato trdim, da so vsa podeljena odličja kot tudi vse ostale candidature – skupaj s tistimi izvrstnimi muzejskimi projekti, ki niso kandidirali za Valvasorjeve nagrade, najprepoznavnejši odraz stopnje profesionalizacije v naših muzejih.

V imenu vseh članov komisije za podeljevanje Valvasorjevih nagrad se zahvaljujem za zaupanje in čast, ki sta nam bila z mandatom podeljena!

*Doc. ddr. Verena Perko,
predsednica komisije za podeljevanje Valvasorjevih nagrad
Kranj, 29. april 2013*

Mag. INJA SMERDEL
VALVASORJEVA NAGRADA ZA
ŽIVLJENJSKO DELO

Inja Smerdel se je uveljavila kot ugledna etnologinja, raziskovalka in muzealka s številnimi mednarodnimi objavami. Bila je urednica revije Etnolog. Posvečala se je pojavom množične kulture, raziskovanju gospodarsko kulturnih prvin, medsebojnim odnosom v vaški skupnosti, lovu na ptice in odnosu človeka do ptic pevk, odnosu človeka do živali, dediščini lanu in platna, žrmljam, opravila je obsežno študijo o oselnikih

ŽIVLJENJSKO DELO

in mnoge druge študije, ki so prave ode delu, znanju in ustvarjalnosti slovenskega človeka. Raziskave je obeležila s številnimi monografskimi študijami in z objavami v tujih jezikih, kar je omogočilo umestitev védenja o slovenski etnografski dediščini v evropski prostor. Raziskovalne teme je na razstavah plodno povezovala s temeljnimi muzeološkimi vprašanji. Z obsežno raziskavo je skupaj s kolegi utemeljila vizijo razvoja etnografskega muzeja in jo kot direktorica v letih 1995 do 2005 uspešno uresničevala. Opravila je težko organizacijsko nalogo gradnje in vsebinske prenove Slovenskega etnografskega muzeja. Na podlagi njenega delovanja in vizije razvoja je SEM postal mesto številnih sodelovanj z domačimi in tujimi strokovnjaki, središče slovenskega muzejskega dogajanja in je slovensko etnologijo pomagal uvrstiti v evropski prostor.

Podelitev Valvasorjevega odličja za muzejsko življenjsko delo Inji Smerdel je utemeljena z njenim znanstvenim, strokovnim, organizacijskim in povezovalnim delom, ki ga je oplemenitila z izjemnim čutom do človeka, kot najpresodnejšim za ohranjanje dediščine v izvornem okolju.

Inja Smerdel je nagrajenka, ki najodličneje poseeblja vsestransko ustvarjalno, povezovalno in vizionarsko dejavnost slovenskega muzealstva.

Vsestransko delo Inje Smerdel je izjemnega pomena za razvoj slovenske etnologije in muzealstva. Kot uspešna raziskovalka je pri razvoju slovenske etnologije in pri delovanju Slovenskega etnografskega muzeja v Ljubljani delovala strokovno, vodstveno in povezovalno. SEM se tudi po njeni zaslugi razvija v muzejsko žarišče in središče številnih znanstvenih in strokovnih dejavnosti, za slovensko javnost pa je postal naš muzej.

**VALVASORJEVO NAGRADO ZA LETO 2012
PREJME KOLEKTIV POKRAJINSKEGA
MUZEJA MARIBOR ZA PROJEKT
*EVROPA V MUZEJU – MUZEJ V EVROPI***

V preteklem letu je v Mariboru in partnerskih mestih potekal kompleksen projekt Maribor 2012 – evropska prestolnica kulture. Pokrajinski muzej Maribor se je v projekt vključil z raznoliko in obsežno muzejsko ponudbo, ki odraža zaznavanje in priložnost mednarodne kontekstualizacije ter popularizacije muzejskega gradiva, muzejskih dejavnosti in teorije. V projektu z naslovom *Evropa v muzeju – muzej v Evropi* je svoje strokovno delo osredičil v mednarodni prostor in se v njem preskusil, dopnil in nadgradil. Z raznovrstnimi oblikami dostopnosti je ponudil pestre vsebine različnim javnostim in tako polno sooblikoval celotno ponudbo evropske prestolnice kulture 2012.

Cilji projekta – mobilnost muzejskih predmetov in strokovnjakov, obdelava, promocija in interpretacija zbirk, povezovanje muzejskih institucij in nadgrajevanje znanj in védenj o premični kulturni dediščini – odražajo sodobne muzeološke težnje. Postavljenih je bilo 6 razstav, obdelanih 40000 muzejskih predmetov in objavljeni sta bili dve monografski publikaciji. Zbirka kositrnih figur se je predstavila na razstavi Svet na dlani, zbirka orožja pa na občasni razstavi in v monografski publikaciji Govorica orožja. Ob zaključku projekta so v projekt vključili srednje in višje šole ter univerzo, ki so na svojstven način obogatili muzejsko interpretacijo dediščine.

NAGRADA Odlike projekta so obsežno strokovno delo, povezovanje ustanov in strokovnjakov, sinergije evropskih znanj in navezovanje stikov ter plodnih povezav z uglednimi muzeji s Poljske, iz Nemčije, Avstrije, Vatikana in s Hrvaške. Projekt je omogočil vzpostavitev mednarodne muzejske mreže ter opazno povečal dostopnost muzejske ponudbe, ki upošteva potrebe različnih ciljnih skupin.

N Pokrajinski muzej Maribor je opravil pomembno nalogo promoviranja domače in tuje kulturne dediščine. S pestro ponudbo je sooblikoval kulturno identiteto mesta, pokrajine in države. Z ozirom na trajnostno naravnost projekta je pričakovati, da bodo izjemni rezultati, tudi mednarodno umeščeni, pospešili in omogočili nadaljnje skupne strokovne izzive.

**VALVASORJEVO NAGRADO ZA
RAZSTAVO *VITEZ, DAMA IN ZMAJ*
PREJMEJO mag. TOMAŽ NABERGOJ,
dr. TOMAŽ LAZAR, SANJA JURCA AVCI
in DOLORES GERBEC**

Obsežna tematska razstava *Vitez, dama in zmaj* je nastala na podlagi večletnih, poglobljenih znanstvenih raziskav. Je plod zglednega interdisciplinarnega in mednarodnega sodelovanja posameznikov in ustanov. Razstava je posvečena temi, ki je bila pri nas dolgo povsem zanemarjena in lahko rečemo, manj zaželeno. Avtorja sta z vsebinskim konceptom presegla zgodovinsko teme in razstavo usmerila v žlahtno vsebino viteštva, ki je neminljivo pristna v vseh dobah. Temu so bili namenjeni bogato interpretirani razstavniki, ki pripovedujejo zgodbe o nastanku viteštva,

o oborožitvi, bojnih tehnikah, o viteški kulturi in družbeni vlogi vitezov skozi stoletja, vključno z njihovo sodobno virtualno podobo. Razstava je vsebinsko bogata, razkošna po številu odličnih muzealij, sodobni muzeološki opremi in razstavnih pomagali, ki omogočajo obiskovalcu viteštvo pristno doživeti. Razstava je poučna in na račun odlične interpretacije navdihujoča in izzivalna. Postavljena je bila s posebnim čutom za mlajše obiskovalce; opremljena je s številnimi domiselnimi informacijsko komunikacijskimi tehnologijami, računalniškimi igrkami in drugim: uporablja jezik sodobnih medijev. Slednje je z vidika vključevanja mladih v muzeje kot sodobne kulturne medije velikega pomena.

N Izjemno pestre so obrazstavne prireditve, ki obsegajo dogodke od mednarodnega simpozija z zgledno opremljenim katalogom, do strokovnih srečanj, vodstev in predavanj, festivala viteškega filma, predstavitev viteških tem in umetnosti itd. Prireditve znatno uravnovešajo znanstveno preobtežen razstavni koncept in ga pomembno dopolnjujejo v smeri intelektualne dostopnosti ter prinašajo svežino po meri sodobne muzejske javnosti. Razstava pomeni presežek v raziskovalnem, organizacijskem in medijskem pogledu. Temo viteštva je na novo osvetlila in ji odmerila v sodobni slovenski družbi nov prostor.

**VALVASORJEVA NAGRADA ZA
MAG. ZORO TORKAR IN JANJO
ŽELEZNIKAR ZA STALNO RAZSTAVO
ODSEVI KAMNIŠKIH TISOČLETIJ V
MEDOBČINSKEM MUZEJU KAMNIK**

Stalna razstava je namenjena prikazu preteklosti Kamnika in okolice s skrbno izbrano in dobro interpretirano materialno in duhovno dediščino v zaokroženih kontekstih. Privlačna muzejska postavitve je delo oblikovalke Polone Zupančič. Obiskovalcu z materialnimi viri, ljudskim izročilom, replikami, rekonstrukcijami, možnostjo otipa in vključevanjem sodobne informacijsko komunikacijske tehnologije ponuja pristno in aktivno doživetje bogate preteklosti na enem samem mestu. Razstava obsega veliko originalnih predmetov, ki so zanimivo predstavljeni in opremljeni s kratkimi, dvojezičnimi teksti. Časovna obdobja obiskovalcem približajo zgodbe o predmetih in vsakdanjem življenju s slikovitimi risarskimi rekonstrukcijami Tamare Korošec. Velika prednost razstave so pedagoški kotički, vabljeni tudi za odrasle obiskovalce. Kamenček, muzejska maskota iz prodnikov reke Kamniške Bistrice, vabi obiskovalce k

Foto Tomaz Lavko

NAGRADA ustvarjanju in interaktivnemu stiku s predmeti in jih aktivno vključuje v razstavni prostor. Posamezna časovna obdobja spremljajo računalniške prezentacije, kjer so na voljo podrobnejši opisi razstavljenih eksponatov. Ob razstavi je izšel katalog *Moj muzej - drugačen vodnik*, izvorno zasnovan kot učni pripomoček in delovni zvezek obenem. Razstava je postavljena v prenovljenih pritličnih prostorih zapriškega gradu.

Postavitev je delo majhnega kolektiva, ki mu je uspelo postaviti sodobno, toplo in obiskovalcu prijazno muzejsko razstavo.

LILI ŠTURM,
ČASTNO VALVASORJEVO PRIZNANJE
ZA VZPOSTAVITEV IN VODENJE AKCIJE
POLETNA MUZEJSKA NOČ

ČASTNO PRIZNANJE

Lili Šturm je pobudnica, idejni vodja in nadvse uspešna koordinatorica prireditve Poletna muzejska noč. Prireditev, ki poteka pod okriljem Skupnosti muzejev Slovenije že od leta 2003, se je razmahnila v največji popularizacijski muzejski dogodek pri nas. Poletna muzejska noč se je porodila kot odgovor na pričakovanja javnosti in kot želja, da bi tudi pri nas dobili odprt, prijazen in obiskovalcu naklonjen muzej. Lili Šturm je povezala domala vse slovenske muzeje v skupni prireditvi, ki poteka vsako tretjo soboto v juniju. Pri zvedbi sodeluje že več kot 80 ustanov v tridesetih krajih po Sloveniji z več kot 20 000 obiskovalci. V zadnjih letih Poletna muzejska noč prerašča v pravo dediščinsko gibanje. Prireditvi se pridružujejo tudi druge ustanove, neodvisne organizacije, festivali, knjižnice in posamezniki, ki čutijo odgovornost do kulturne dediščine. Udeležence Poletne muzejske noči privlačijo pester program, čar poletnega večera in prost vstop. Od leta 2011 se prireditve osredotočajo predvsem na večerne ure. Poletna muzejska noč je zahteven in inovativen projekt, usmerjen v komunikacijo dediščinskih vsebin, in utemeljen na potrebah sodobne družbe.

Prireditev odraža pogumno domiselnost in visoko profesionalnost Lili Šturm, ki je inovativno povezala domala vse slovenske muzeje v odmevnem projektu. Muzejska poletna noč se je v desetih letih razvila v muzejsko gibanje in postaja prepoznavna slovenska blagovna znamka.

MARIJAN BABIČ,
ČASTNO VALVASORJEVO PRIZNANJE
ZA DOLGOLETNO PRIZADEVANJE PRI
OHRANJANJU TEHNIŠKE KULTURNE
DEDIŠČINE

Marjan Babič je svoje dolgoletno ljubiteljsko delo zbiranja starih šivalnih strojev poglobil s strokovnim pristopom in raziskovanjem. Ohranja in predstavlja zbirko prek 250 starih šivalnih strojev 70-ih različnih proizvajalcev. Med njimi je nekaj primerov, ki so v Sloveniji edinstveni, mnogi pa so zelo redki. Marjan Babič z velikim strokovnim znanjem stroje restavrira in vzdržuje ter na ta način ohranja dragoceno tehniško znanje o skorajda že pozabljenih gospodinjskih pripomočkih. Svoje restavratorsko delo opravlja v skladu z načeli restavratorske stroke kot član Društva restavratorjev Slovenije in Društva inženirjev in tehnikov tekstilcev v Mariboru. Pri strokovni obravnavi zbirke redno sodeluje s Pokrajinskim muzejem v Mariboru in Tehniškim muzejem Slovenije. Marjan Babič svojo zbirko starih šivalnih strojev uspešno digitalizira in sodobno dokumentira. Posebnega pomena je odprtost zbirke za javnost in dostopnost šolski mladini, prek občasnih razstav, publikacij, zloženk in spletnih strani (<http://www.zbirka-babic.si>).

Zaradi zavzetosti in predanosti pri ohranjanju tovrstne tehniške kulturne dediščine podeljuje Slovensko muzejsko društvo gospodu Marijanu Babiču častno Valvasorjevo priznanje.

ANDREJ MEDVED,
 NOMINIRANEC ZA VALVASORJEVO
 NAGRADO ZA ŽIVLJENJSKO DELO

NOMINIRANCI

Andrej Medved, umetnostni zgodovinar, filozof in velik mojster pisane besede je v Obalnih galerijah Koper oral ledino. Njegovo strokovno delo je izjemen prispevek na področju galerijsko-muzejske dejavnosti v zadnjih treh desetletjih. Andrej Medved, kot dolgoletni kustos in vodja Obalnih galerij, usmerja, oblikuje in vodi razstavni program. Z novimi pristopi, zasidranimi v filozofski misli in širokem strokovnem znanju, je utemeljil novo podobo v slovenskem slikarstvu in kiparstvu in jo razširil tudi v nekdanji jugoslovanski in širši prostor. Organiziral je številne monografske razstave in jih utemeljaval s filozofskimi in umetnostnimi razstavami ter esaji. Je avtor pomembnih projektov nacionalnega in mednarodnega pomena, ki jih strokovno utemeljuje in jim oblikuje nov prostor med obalno, a tudi vseslovensko in čezmejno publiko. Andrej Medved je izredno ploden ustvarjalec, avtor številnih strokovnih in filozofskih del. Je priznan pesnik in ustvarjalec. Bil je selektor pri številnih galerijskih razstavah in je ustanovitelj Stalne zbirke sodobne likovne umetnosti po letu 1975. Andrej Medved je načrtoval smeri razvoja Obalnih galerij in odočilno prispeval k novemu, filozofskemu pogledu na likovno umetnost.

ALEKSANDER BASSIN,
NOMINIRANEC ZA VALVASORJEVO
NAGRADO ZA ŽIVLJENJSKO DELO

Nominacija za Valvasorjevo nagrado za življenjsko delo Aleksandra Bassina je sad velikega ugleda, ki si ga je pridobil v svojem dolgoletnem strokovnem in vodstvenem delu na polju likovne umetnosti. Slovensko galerijsko in likovno je dejavnost zaznamoval z odlično strokovnostjo in širokim razumevanjem. Kot velik strokovnjak za sodobno likovno umetnost je bil dolgoletni vodja Mestne galerije. Njegovo delovanje sega na področje prava in likovne umetnosti. Z vrhunskimi prispevki je sodeloval na številnih konferencah doma svetu. Bil je sodelavec in organizator bienalov. Je mednarodno priznan in ugleden kurator mnogih gostujočih razstav, ki so ponesle ime jugoslovanske in slovenske umetnosti po svetu. Oblikoval je številne razstave slovenskih in tujih umetnikov pri nas. Je avtor številnih odličnih esejev, katalogov in monografij na temo slovenske in svetovne likovne ustvarjalnosti.

Njegovo izvrstno delo je zaznamovalo ne le smer razvoja Mestne galerije v Ljubljani, temveč je sooblikovalo tudi odnos Ljubljančanov do sodobne likovne umetnosti in umetnosti nasploh. Aleksander Bassin je brez dvoma eden od vrhov slovenske likovne umetnosti, postavil je mejnike razvoja sodobne likovne umetnosti in je močno vplival tudi na razvoj sodobne slovenske umetnostne zgodovine.

NOMINIRANCI

ROMAN HRIBAR,
NOMINIRANEC ZA VALVASORJEVO
NAGRADO ZA ŽIVLJENJSKO DELO

Predlog za podelitev Valvasorjeve nagrade za življenjsko delo g. Romanu Hribarju, strokovnemu sodelavcu Narodnega muzeja Slovenije, je osnovan na njegovih izjemnih prispevkih pri ohranjanju, predstavljanju in popularizaciji premične kulturne dediščine.

V svoji dolgoletni karieri v Narodnem muzeju Slovenije je delal kot risar-dokumentalist, oblikovalec, ki se je s svojim bogatim znanjem na področju grafičnega oblikovanja, natančnostjo in predanostjo delu odlično izkazal z izdelavo risb za potrebe dokumentacije in razstav, ter kasneje z grafičnim oblikovanjem za potrebe razstav in z izdelavo spremnega grafičnega materiala.

Sodeloval je pri postavitvi mnogih občasnih, domačih in gostujočih razstavah in prav tako samostojno, na osnovi svojih bogatih izkušenj oblikoval in postavil vrsto arheoloških in kulturnozgodovinskih razstav, za katere je prav tako sam oblikoval promocijsko in pedagoško gradivo. V skrbi za razstavljene in hranjene muzejske predmete je velikokrat posegel po inovativnih metodah, da je lahko poskrbel za njihovo brezhibno ohranjenost. Njegovo delo je bilo poznano in cenjeno tudi izven matičnega muzeja, zato je pripravljaval slikovno in grafično gradivo tudi za druge muzejske institucije v Sloveniji in za države bivše Jugoslavije.

Roman Hribar ni bil le vesten in marljiv delavec, predan delu, ki ga je z veseljem opravljal, bil je tudi dober prijatelj vsem sodelavcem, vedno pripravljen ponuditi dober strokovni nasvet in z veseljem ter zagnanostjo pristopiti k projektom, ki so jih pripravljali njegovi sodelavci. Rezultate njegovega izjemnega dela lahko še vedno opazimo vsak dan, ko se sprehodimo po muzeju, saj je v vsakem razstavnem prostoru ali predmetu pustil svoj pečat, ki je sad njegovega življenjskega dela.

KANDIDATI IN PROJEKTI NOMINIRANI ZA VALVASORJEVE NAGRADE

1. Ana Pokrajac Iskra za razstavo »VEČ GLAV ... iz kiparske zbirke Mestnega muzeja Ljubljana ... VEČ VE«

Z razstavo »VEČ GLAV ... iz kiparske zbirke Mestnega muzeja Ljubljana ... VEČ VE« je bila široki javnosti prvič predstavljena lastna kiparska zbirka Mestnega muzeja Ljubljana. Avtorica Ana Pokrajac Iskra je koncept razstave utemeljila na reviziji kiparskega fonda, na bogastvu in raznolikosti portretov. S poglobljeno raziskavo je bilo odkritih več pomembnih podatkov o portretirancih, imena avtorjev in upodobljenec, postavljene so bile nove datacije in na dan so prišla mnoga arhivska odkritja. Razstava je ponudila dragocen pogled v zgodovino Ljubljane in spodbujala razmislek o sedanjosti prek obličij ljudi, ki so mesto zaznamovali na političnem, gospodarskem in kulturnem področju. Pomembna je tudi restavratorsko-konservatorska obravnava eksponatov, ki ponuja vpogled v tehnike portretiranja in materiale, iz katerih so izdelani kipi. Razstavo je spremljal bogat program za odrasle in otroke ter za slepe in slabovidne obiskovalce. Bila je izjemno medijsko podprta in zelo odmevna. Izšel je bogat, lepo opremljen spremni katalog, pripravljena je bila predstavitev na spletu prek domiselne storitve WifiCityLigh, ki na petih ljubljanskih avtobusnih postajališčih omogoča brezplačni dostop do spleta.

2. Razstava GO TO 1982 Muzej novejše zgodovine Ljubljana – razvoj računalniške kulture na Slovenskem
Razstava GO TO 1982 – razvoj računalniške kulture na Slovenskem je pilotski projekt predstavitve zgodovine računalništva in obiskovalcem ponuja vpogled v celoten razvoj računalniške tehnologije od preprostega šolskega računalna do interaktivne mize Surface. V projekt se je vključilo več muzejev iz Slovenije in tujine, evidentirali so tudi sedem obsežnih zbirk ljubiteljev računalništva v Sloveniji. Na razstavi je na ogled 128 računalnikov in 232

CI eksponatov druge računalniške opreme. Projekt je poleg same razstave, ki kronološko povezuje razvoj računalništva in družbene spremembe, postavil tudi osnove za sistematično proučevanje računalniških tehnologij in njihovega vpliva na razvoj in delovanje družbenega in osebnega okolja. Razstava združuje klasično muzejsko postavitev in virtualne tehnike in informacijske tehnologije sodobne družbe.

ANCI V spremnem katalogu je predstavljena kratka zgodovina računalništva in seznam razstavljenih eksponatov, razstava pa je tudi pokrita z brezplačnim brezžičnim omrežjem, ki obiskovalcem s pametnimi telefoni in tabličnimi računalniki omogoča dostop do dodatnih vsebin na svetovnem spletu. Ob razstavi je bil pripravljen bogat pedagoški program.

IRANCI 3. Stalna razstava Gorenjskega muzeja "PRELEPA GORENJSKA" v gradu Khislstein Stalna razstava Prelepa Gorenjska je nastala v sklopu evropskega projekta prenove stavbnega kompleksa Khislstein, Lovski dvorec in gradnje letnega gledališča. Razstava je nastala v sodelovanju z lokalno skupnostjo, ki si je že dolgo želela kompleksne predstavitve dežele in kraja, vsebine, ki si je v nobenem muzeju doslej ni bilo mogoče ogledati. Predstavniki skupnosti, upokojenci, učitelji, vzgojitelji itd., so od vsega začetka sodelovali pri nastajanju razstave kot člani svetovalne in recenzentske skupine. Mnogi so izposodili ali darovali predmete, dokumente in fotografije, prispevali osebne zgodbe ali sodelovali z znanjem (sitarstvo) in delom (prepis pisem s prve svetovne vojne). Od odprtja dalje je razstava nekaj, kar si je v Kranju treba ogledati. Vrstijo se vodstva za šole, delavnice za otroke in odrasle, muzejski večeri, vitrine s temami po izboru lokalne javnosti in mnogi drugi muzejski dogodki, ki oživljajo kranjsko mestno jedro. Dokaz za to je tudi 2300 ljudi, ki so si za 8. februar ogledali stalno razstavo. Razstava je sad profesionalno opravljenega dela, ki so ga krojili po meri in potrebah lokalnega prebivalstva. O preteklosti govori s kontekstualiziranimi in interpretiranimi predmeti in s pomočjo zgodb, ki se med seboj živahno prepletajo. Prikazani so ljudje, njihovo znanje in njihove usode. Govori o aktualnih temah na preprost in ljudem razumljiv način. V obiskovalcu budi sočustvovanje in razmišljanje. Povezuje oddaljeno, polpreteklo zgodovino s

NOMINI

sedanjostjo na neposreden, ljudski način skozi (v slovenskih muzejih zanemarjene) teme slovenstva in regionalne ter lokalne identitete.

4. Mirjana Koren za projekt OGLEJNI DEPO Pokrajinskega muzeja Maribor

Mirjana Koren je z izjemnim osebnim angažmajem kot direktorica Pokrajinskega muzeja Maribor pridobila za muzej nov prostor in ga spremenila v kompleks muzejskega razstavišča, z oglednim depojem pohištva in depojem mizarskega orodja.

Mirjana Koren je podpisana pod avtorstvo vsebinske in prostorske zasnove oglednega depoja pohištva, ki ga bo muzej kot model uporabil pri svojih nadaljnjih postavitvah oglednih obrtnih depojev.

Ureditev oglednega depoja je le zaključek dolgotrajnega procesa celostnega urejanja zbirke pohištva, ki jo vodi višja kustosinja Mirjana Koren, in pogoj za začetek aktivnosti za njeno kontekstualizacijo znotraj nacionalnih in evropskih vsebin.

Mirjana Koren je v oglednem depoju pohištva vzpostavila nov kulturni prostor, ki omogoča študentom praktično izobraževanje, širšemu krogu obiskovalcev pa spoznavanje z vsebinami žive dediščine.

5. Boris Blažko za posebne dosežke v muzealstvu

Boris Blažko je zaposlen v Goriškem muzeju Nova Gorica kot oblikovalec. Oblikoval je večino razstav Goriškega muzeja in pokazal veliko stopnjo inovativnosti, domiselnosti in strokovne predanosti. Sad njegovega dela so tudi razstave Spomni se name v Spominskem muzeju na pokopališču v Mirnu, muzej Stražarski stolp v Vrtojbi, ki se je potegoval za naslov Evropski muzej leta, in razstava Naši gorski strelci v muzeju Slovenske vojske v Mariboru. Poleg muzejskega dela se je izkazal tudi kot uspešen iniciator in organizator številnih dediščinskih prireditev na Goriškem. Bil je pobudnik prireditve ob 90-letnici vožnje zvona na Sveto Goro v spomin na prevoz največjega zvona v obnovljeno cerkev leta 1922. Izvedli so vodenje vprege šestnajstih konj iz Gorice preko Nove Gorice, do Solkana in Prevala na Sveto Goro. Boris Blažko je za ta namen poskrbel za obnovo originalnega voza za prevoz najtežjega zvona

NOMINIRANCI v Sloveniji prek strmih bregov Svete Gore. Organiziral je tudi prevoz in postavitve mlaja iz Trnovskega gozda v Novo Gorico, s čimer je obudil tradicijo postavljanja mlaja in prevoza lesa iz Trnovskega gozda v dolino. Boris Blažko je odličen oblikovalec, ki svojimi idejami in občutkom za dediščino ustvarjalno sodeluje pri komuniciranju muzejskih vsebin in uspešno sodeluje pri lokalnih dediščinskih dogodkih.

6. Nadja Kovačič, Darko Viler, Stane Kljun, Marina Gradišnik in Polona Rigler Grm za razstavo "JANKO TROŠT 1894 - 1975" Razstava je nastala na pobudo lokalne skupnosti in je posvečena Janku Troštu, človeku številnih talentov, velikih darov in ustanavitelju muzeja v Ribnici in Idriji. Razstava namenja posebno pozornost njegovemu odnosu do dediščine in delu za dobro skupnosti. Zasnovana je kot skupni projekt muzejev v Ribnici, Idriji in Kočevju s sodelovanjem številnih strokovnjakov in drugih ustvarjalcev. Za razstavo so bili zbrani predmeti in bogato fotografsko ter dokumentacijsko gradivo iz različnih ustanov in zasebnih zbirk. Z vsebinskega in organizacijskega vidika je razstava s katalogom in z vrsto spremljanih dogodkov izjemnega pomena za lokalno skupnost v Ribnici, kjer je bila na ogled v Rokodelskem centru do oktobra 2012 in je nato v Idriji skupaj z bogatimi kulturnimi in družabnimi prireditvami obeležila 60-letnico tamkajšnjega muzeja. Razstava je povezala številne posameznike in druge izobraževalne in kulturne skupine. Z angažirano vsebino animira javnost in pospešuje zavest o vrednosti in pomenu ohranjanja značilne lokalne dediščine.

7. Projekt »UF, INDUSTRIJA!«

Projekt »Uf, industrija!«, ki je nastal v okviru Evropske prestolnice kulture 2012, obsega sklop šestih samostojnih razstav s predstavitvami industrijskih podjetij severovzhodne regije Slovenije. Razstavo Gorenje z vizijo je pripravila Galerija Velenje, Kolesje napredka IMV Klub prijateljcev IMV, razstavo Mati fabrika, železarna Ravne je pripravil Koroški pokrajinski muzej, Mura-odprto Pomurski muzej Murska Sobota, Talum – aluminij, kovinska prihodnost Pokrajinski muzej Ptuj Ormož in razstavo Skrivnosti lepote, Tovarna Zlatorog Maribor Muzej

narodne osvoboditve Maribor. Vsebinski poudarek razstav in njihova rdeča nit je na izdelkih in dosežkih vizualne kulture ter predstavitvi različnih kreativnih industrij. Vsebina ponuja pregled dogajanja na tem področju v drugi polovici 20. stoletja v Sloveniji in govori o tem, kako se je ta spreminjala, sledila svetovnim trendom in iskala lastne izrazne značilnosti. Projekt odlikuje medinstitucionalno sodelovanje, aktualna izbira vsebine in angažirana izvedba.

8. Avtorska skupina gorenjskih muzejev za razstavo "ZAKLADI GORENJSKE"

Razstava Zakladi Gorenjske je nastala s ciljem povezati v skupnem razstavnem projektu in javnem nastopu muzejske ustanove na Gorenjskem: Gorenjski muzeji v Kranju, Loški muzej iz Škofje Loke, Muzeji radovljiške občine, Gornjesavski muzej na Jesenicah in Medobčinski muzej v Kamniku. Namen projekta je bil vzpodbuditi ustanove in strokovnjake različnih področij k boljšemu sodelovanju in omogočiti pretok strokovnega in muzejskega znanja. Projekt je zasnovan na različnih, za javnost zanimivih vsebinah, ki povezujejo muzejske zbirke v sodobne kontekste. Vsebine, predmeti in razstavna oprema so bili izbrani na način, ki ustreza mobilnosti. Razstava je doslej gostovala v vseh gorenjskih muzejih in v Ljubljani ter omogočila vpogled na predmete in zbirke, ki so za Gorenjsko velikega pomena. Razstavo spremlja katalog in veliko število medijskih objav. Razstava ima zanimiv koncept, v javnosti budi zanimanje za muzejske dejavnosti in pospešuje pretočnost dediščinskega znanja.

9. Branko Šuštar za razstavo v Slovenskem šolskem muzeju "ZGODBE ŠOLSKIH ZVEZKOV"

Razstava v Slovenskem šolskem muzeju Zgodbe šolskih zvezkov je nastala na podlagi obsežne avtorjeve raziskave in mednarodne konference šolskih muzejev na isto temo ter na podlagi veliko novo pridobljenega gradiva s pomočjo sodelovanja javnosti. Tema postavlja šolske zvezke med tradicijo šolske tablice in prihodnost s tabličnim računalnikom ali iPadom. Razstava je na zanimiv način razkrila vlogo zvezkov kot dokumenta. Osvetlila je marsikatero dosedaj neznano plat te teme, na primer kako zvezki povezujejo učenca z učiteljem, ter pokazala načine pisanja skozi čas. Razstava je noviteta,

NOMINIRANCI saj je bila tema do sedaj spregledana, zato je razstava je spremenila in dopolnila dosedanji pogled na to temo. Razstava je bila odprta eno leto, ogledale so si jo številne šolske skupine in posamezniki. Je plod predanega dela, kar odražajo vsebinsko zanimiv katalog in zloženka ter bogata obrazstavna dejavnost. Razstava je obogatila sicer ne posebej aktualno in ne dovolj angažirano temo in jo zelo izčrpno mednarodno kontekstualizirala.

10. Jelka Pšajd in Tamara Andrejek, za DVOJEZIČNI MUZEJSKI PEDAGOŠKI PROGRAM v okviru projekta Doživetje čezmejnega prostora
 Jelka Pšajd in Tamara Andrejek, Pomurski muzej Murska sobota, sta avtorici kompleta učnih pripomočkov za izvajanje dvojezičnega muzejskega pedagoškega programa, ki obsegajo poleg delovnega zvezka tudi igralne karte in zgoščenko. Projekt je potekal v okviru slovensko-madžarskega mednarodnega sodelovanja z naslovom Doživetje čezmejnega prostora. Projekt je združil številne strokovnjake in več slovenskih ter madžarskih muzejev. Izšel je tudi izvirno zasnovan Jezikovni priročnik za dvojezično muzejsko pedagogiko. Avtorji so v program osvajanja dvojezičnega besedišča v več narečjih domiselno vključili muzejske predmete in s tem dosegli vključevanje dediščinskih vsebin v sodobne pedagoške in andragoške kontekste. Dvojezični muzejski pedagoški program na nevsiljiv način nudi možnost druženja in zabavnega učenja jezikov ter narečij, s čimer pospešuje poznavanje in razumevanje vsebin kulturne dediščine, zapisanih v hitro izginjajočem izrazoslovju, posebej dialektih. Program temelji na medkulturnem in medgeneracijskem dialogu obmejno slovensko-madžarskega prostora in je pomembna obogatitev izobraževalnih programov v kulturnih in izobraževalnih ustanovah. Program je pomemben tudi kot uspešen model ohranjanja dediščinskega znanja, kamor danes sodijo tudi številni jeziki in dialekti.

11. Dr. Bernarda Županek, mag. Irena Šinkovec in Tine Horvat, za projekt "POT PO EMONI TER INFO TOČKE I-EMONA"
 Ostanki antične Emone so bili zaradi pomanjkanja prezentacij v urbanen tkivu Ljubljane takorekoč neopazni in s konservatorskega stališča potrebni obnove. Za projekt

revitalizacije arheoloških parkov je mesto Ljubljana dobilo evropska sredstva, izvedbo je prevzel Muzej in galerije mesta Ljubljana. Intenzivno teamsko delo spomeniško varstvenih in muzejskih služb je potekalo eno leto in obsegalo restavratorsko-konservatorsko sanacijo parkov, izdelavo načrtov upravljanja, ureditev info točk in razvoj ter umestitev muzeoloških pomagal ter javnih programov za obiskovalce Emone. Poleg sanacije emonskih ostalin je bila izvedena nova arhitekturna podoba in dodana infrastruktura v obstoječih parkih. Pri izvedbi so upoštevali sodobne heritološke prakse. Vzpostavili so komunikacijo kulturnih vsebin, ki vključuje različne javnosti in pospešuje medgeneracijsko sodelovanje in skupno učenje. Sad projekta je turistična pot po rimski Ljubljani, ki združuje arheološke ostaline v komunikacijsko dediščinsko celoto, v enovito zgodbo, označeno z interpretativnimi tablami in vsebinami, ki so dosegljive prek sodobnih elektronskih pomagal (telefoni, QR), z zloženko, duhovitim otroškim vodnikom in vodnikom. Projekt je del celostnega projekta, ki ga bodo nadaljevali v naslednjih letih s prezentiranjem prazgodovinske in srednjeveške Ljubljane in bo povezal parke, sprehajalne poti, arheološke ostaline in situ z muzeji mesta Ljubljane.

12. Skupina avtorjev razstave "SLOVENKE V DOBI MODERNE"

Občasna razstava Slovenke v dobi moderne, ki je bila na ogled v Muzeju novejše zgodovine Slovenije od 28.10.2011 do 15.3.2012, je sad zavzetega in plodnega skupinskega dela. Nastala je v okviru medinstitucionalnega sodelovanja Muzeja novejše zgodovine Slovenije, Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani, Muzeja in galerij mesta Ljubljana, Mestnega muzeja Krško, Mestnega muzeja Radovljica, Pokrajinskega muzeja Maribor, Slovenskega šolskega muzeja in številnih zunanjih sodelavcev. Razstava je predstavila štiri, za uveljavljanje žensk pomembnejša obdobja, od leta 1848 do konca 2. svetovne vojne. V tej dobi so Slovenke imele različen položaj v družbenem, kulturnem, političnem in javnem življenju. Na razstavi so muzejski predmeti, dokumenti ob pomoči sodobne tehnike pripovedovali različne vsebine, razmišljanja in delovanje takratnih vidnejših posameznic na Slovenskem. Zaobjete so idejne smernice ženskega gibanja, različne družbene in kulturno umetniške dejavnosti žensk, društev in zvez. Javnosti so bile predstavljene Slovenke z vidnejšim mestom

NOMINIRANCI v emancipacijskem zavedanju žensk. Razstava je publiki na sodben, interpretativen in kontekstualen način prikazala življenje Slovenk z vidika dobredelnih dejavnosti, političnega udejstvovanja, šolstva, znanosti, kulture, umetnosti, mode, športa in drugih področij. Razstava je bila družbeno angažirana, z bogatim spremljevalnim programom je požela velik odziv v javnosti in privabila številne obiskovalce.

13. Postavitev o IVANU GROHARJU - del stalne razstave Loškega muzeja iz Škofje Loke

Razstava je nastala zaradi velikega odziva javnosti na občasno postavitev Moč pogledov. Je odgovor na dejstvo, da Ivan Grohar do zdaj v muzeju ni imel mesta, ki mu pripada. Razstava je plod poglobljene študije Groharjevega ustvarjanja. Kot posledica priprav na razstavo je bilo restavriranih veliko njegovih del. Na ogled je postavljenih 14 originalov, ki jim daje posebno veljavo kontekst Groharjevega slikarskega stojala, kovčka, nekaj reprodukcij in dokumentov o slikarjevem bivanju v Škofji Loki.

Razstava je nastala kot odgovor na želje lokalnega prebivalstva, ki Groharja posebej spoštuje. Je angažirana in zanimiva, je tudi privlačna, sveža ponudba za turiste.

Loški muzej z novo postavitvijo kot delom stalne razstave skrbi za popularizacijo muzejskih dediščinskih vsebin, vzpostavlja s tem stik z bogato loško dediščino v izvirnem okolju in s tem dodatno krepi pomen izredno močne kontinuitete umetniškega ustvarjanja, ki je na tem območju, neprekinjeno prisotno že od srednjega veka dalje.

Kriteriji komisije za podeljevanje Valvasorjevih odličij

Komisija je že na začetku svojega mandata ugotovila, da za strokovno presojo potrebuje kriterije, ki izhajajo iz teoretičnih muzeoloških spoznanj in se opirajo na muzejsko doktrino. Pri podeljevanju odličij nas je vodilo spoznanje, da je dober muzejski projekt lahko zgolj sad usklajenega skupinskega dela. Veliko pozornosti smo namenjali stanju in vlogi muzejskega predmeta kot temeljnega nosilca razstavnega sporočila, njegovi kontekstualizaciji in stopnji interpretacije. Dajali smo prednost projektom, ki so javnost vključevali in odpirali videnje sveta tudi z vidika šibkejših. Precenzen kiklopski pogled skozi edino in samcato oko znanosti nas ni očaralo. Pri projektih smo iskali družbeno angažiranost in odgovor na potrebe sodobne družbe.

Pri nominirancih za življenjsko delo smo upoštevali vsestranskost kandidatovega delovanja: raziskovalno, strokovno, organizacijsko in delo za širšo javnost na področju muzealstva in komunikacije dediščinskih vsebin. Strinjali smo se, da nagrajenec s svojim delom in delovanjem na realni in simbolni ravni reprezentatira v javnosti vse slovenske muzealce in daje s tem širši družbeni pomen muzejskemu delu.

Zavedamo se, da so kriteriji odraz muzeološke teorije in doktrine kot družbenega procesa in se bodo zato s časom spreminjali. Menimo, da so temelj našega strokovnega delovanja in si želimo, da bi z oblikovanjem in upoštevanjem kriterijev na svoj način prispevali k razvoju slovenskega muzealstva.

Kriteriji

1. *Konceptualna enotnost projekta (vsebinska, prostorska oblikovna in sporočilna)*
2. *Skrb za razstavne eksponate s konservatorskega in muzeografskega stališča*
3. *Stopnja interpretativnosti in kontekstualnosti razstavnih vsebin in vloga muzejskega predmeta kot temeljnega akterja muzejskih postavitev*
4. *Usklajenost razstavnega sporočila z oblikovalskim konceptom*
5. *Uravnovešenost znanstvene raziskave in študije družbenih potreb in pričakovanj javnosti*
6. *Stopnja interdisciplinarnosti in povezovalnosti raziskovalnih, dediščinskih in drugih ustanov in posameznikov*
7. *Obstoj treh najpomembnejših publikacij: kataloga, vodnika, zloženke (njihova interpretativna vsebina in usklajenost oblikovanja z razstavnim oblikovanjem)*
8. *Dostopnost (fizična, intelektualna ...)*
9. *Družbena aktualnost in angažiranost predstavljene teme*
10. *Stopnja vključenosti ranljivih javnosti in družbena empatija*
11. *Vključevanje sodobno informacijsko komunikacijske tehnologije in njena smiselna raba*
12. *Efekt na družbeno okolje (družbeni, politični, ekonomski)*

Foto: Helena Riant

Komisija za podeljevanje nagrad, priznanj in diplom:
Ddr. Verena Perko, muzejska svetnica, predsednica komisije,
Mag. Inga Miklavčič-Brezigar, muzejska svetnica,
Mag. Nadja Terčon, muzejska svetnica,
Zdenko Picelj, muzejski svetovalec,
Mag. Darko Knez, muzejski svetovalec,
Metka Simončič, muzejska svetovalka,
Mag. Tanja Roženbergar, muzejska svetovalka.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

06.05Valvasor:069(497.4)“2012”
069(497.4):929

VALVASORJEVE nagrade, priznanja
in diplome za leto 2012 / [uredila Tanja
Roženbergar]. - Ljubljana : Slovensko
muzejsko društvo, 2013

ISBN 978-961-91675-9-5
1. Roženbergar Šega, Tanja
266982656

Izdalo in založilo:
Slovensko muzejsko društvo, zanj
Verena Štekar-Vidic
Teksti:
Članice in člani komisije
Uredila:
Mag. Tanja Roženbergar
Lektoriranje:
Breda Podbrežnik
Oblikovanje:
Počivašek, d.o.o.
Print:
Medium, d.o.o.
Naklada :
250 izvodov
Izdajo knjižice je omogočilo
Ministrstvo za kulturo RS
Radovljica, maj 2013